

32001L0040

2.6.2001

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 149/34

ДИРЕКТИВА 2001/40/ЕО НА СЪВЕТА
от 28 май 2001 година

относно взаимното признаване на решения за експулсиране на граждани на трети страни

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 63, параграф 3 от него,

като взе предвид инициативата на Френската република ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) Договорът предвижда Съветът да приеме мерки в областта на имиграционната политика по отношение на изискванията за влизане и пребиваване, а също и по отношение на нелегалната имиграция и незаконното пребиваване.
- (2) Европейският съвет в Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г. препотвърди своята решимост да създаде зона на свобода, сигурност и правосъдие. За целта е необходима обща европейска политика в областта на предоставянето на убежище и миграцията, която едновременно да цели справедливо отнасяне към гражданите на трети страни и по-добро управление на миграционните потоци.
- (3) Необходимостта да се гарантира ефективност на изпълнението на решенията за експулсиране и по-добро взаимодействие между държавите-членки предполага взаимно признаване на решенията за експулсиране.
- (4) Решенията за експулсиране на граждани на трети страни трябва да се приемат в съответствие с основните права така, както са гарантирани с Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи от 4 ноември 1950 г., по-специално членове 3 и 8 от нея, и Женевската конвенция за статута на бежанците от 28 юли 1951 г. и така, както те произтичат от общите за държавите-членки конституционни принципи.
- (5) В съответствие с принципа на субсидиарността целта на предложеното действие, а именно сътрудничеството между държавите-членки при експулсиране на граждани на трети страни, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно тази цел може поради ефекта от предвиденото действие да се постигне по-добре на общностно равнище. Настоящата директива не отива по-далеч от необходимото, за да се постигне тази цел.
- (6) В съответствие с член 3 от протокола за позицията на Обединеното кралство, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство съобщи с писмо от

18 октомври 2000 г. своето намерение да участва в приемането и прилагането на настоящата директива.

- (7) В съответствие с членове 1 и 2 от протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящата директива и следователно не е обвързана с нея, нито с нейното прилагане. Предвид това, че настоящата директива цели да доразвие достиженията на правото от Шенген в приложение на разпоредбите на дял IV от Договора за създаване на Европейската общност, съгласно член 5 от посочения по-горе протокол, Дания ще реши в срок от шест месеца след приемането на тази директива от Съвета дали да транспонира, или не това решение в националното си законодателство.
- (8) По отношение на Република Исландия и Кралство Норвегия настоящата директива представлява доразвитие на достиженията на правото от Шенген в смисъла на сключеното на 18 май 1999 г. Споразумение между Съвета на Европейския съюз и тези две държави. В резултат на предвидените в споразумението процедури правата и задълженията, които произтичат от настоящата директива, ще се прилагат също така спрямо тези две държави и в отношенията между тези две държави и държавите-членки на Европейската общност, които са адресати на настоящата директива,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Без да се засягат задълженията, които произтичат от член 23, и прилагането на член 96 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г., подписана в Шенген на 19 юни 1990 г., наричана по-долу „Конвенцията от Шенген“, настоящата директива има за цел да направи възможно признаването на решение за експулсиране, което е взето от компетентен орган в държава-членка, наричана по-долу „издала решението държава-членка“, на гражданин на трета страна, който се намира на територията на друга държава-членка, наричана по-долу „изпълняваща държава-членка“.

2. Всяко решение, което е взето в съответствие с параграф 1, се изпълнява съгласно приложимото законодателство на изпълняващата държава-членка.

3. Настоящата директива не се прилага по отношение на членовете на семействата на граждани на Съюза, които упражняват правото си на свободно движение.

⁽¹⁾ ОВ С 243, 24.8.2000 г., стр. 1.

⁽²⁾ Становище от 13 март 2001 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

Член 2

За целите на настоящата директива:

- а) под „гражданин на трета страна“ се разбира всяко лице, което не е гражданин на нито една държава-членка;
- б) под „решение за експулсиране“ се разбира всяко решение, взето от компетентен административен орган на издалата решението държава-членка, с което се разпорежда експулсиране;
- в) под „изпълнителна мярка“ се разбира всяка мярка, взета от изпълняващата държава-членка, с цел изпълнение на решение за експулсиране.

Член 3

1. Експулсирането по член 1 се отнася до следните случаи:

- а) гражданин на трета страна е обект на решение за експулсиране, което е основано на сериозна и реална заплаха за общественения ред или за националната сигурност и безопасност, взето в следните случаи:
 - осъждане на гражданин на трета страна от издалата решението държава-членка за престъпление, което подлежи на наказание лишаване от свобода най-малко за срок от една година,
 - наличие на сериозни основания да се счита, че гражданин на трета страна е извършил тежки престъпни деяния или наличие на солидни доказателства за неговото намерение да извърши такива деяния на територията на държава-членка.

Без да се засяга член 25, параграф 2 от Конвенцията от Шенген, ако въпросното лице притежава разрешение за пребиваване, издадено от изпълняващата държава-членка или от друга държава-членка, изпълняващата държава-членка взема становището на издалата решението за експулсиране държава-членка или на държавата, издала разрешението за пребиваване. Наличието на решение за експулсиране, взето в рамките на този параграф, позволява отнемане на това разрешение, при условие че националното законодателство на държавата, издала разрешението, позволява това.

- б) гражданин на трета страна е обект на решение за експулсиране, което е основано на неспазване изискванията на националното законодателство за влизане и пребиваване на чужденци.

В двата случая по букви а) и б) решението за експулсиране не трябва да бъде отменено, нито временно спряно за изпълнение от издалата решението държава-членка.

2. Държавите-членки прилагат настоящата директива при едновременно зачитане на правата на човека и на основните свободи.

3. Прилагането на настоящата директива се извършва, без да се засягат разпоредбите на конвенцията за определяне на държавата, отговорна за разглеждане на молбите за убежище, подадени в една от държавите-членки на Европейските общности (Дъблинска конвенция), нито тези на спогодбите за реадмисия между държавите-членки.

Член 4

Държавите-членки предоставят възможност на заинтересования гражданин на трета страна да обжалва в съответствие със

законодателството на изпълняващата държава-членка всяка мярка по член 1, параграф 2.

Член 5

Защитата на личните данни и сигурността на данните се гарантират в съответствие с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защитата на физическите лица по отношение на обработката на личните данни и свободното движение на такива данни ⁽¹⁾.

Без да се засягат членове 101 и 102 от Конвенцията от Шенген, картотеките с лични данни се използват в контекста на настоящата директива само за предвидените в нея цели.

Член 6

Органите на издалата решението държава-членка и на изпълняващата държава-членка използват всеки подходящ начин за сътрудничество и обмен на информация за въвеждането на настоящата директива.

Издалата решението държава-членка предоставя на изпълняващата държава-членка всички необходими документи за да удостовери, че решението трайно подлежи на изпълнение чрез най-бързите подходящи средства, ако е уместно, в съответствие с относимите разпоредби на наръчника *Sigene*.

Изпълняващата държава-членка пристъпва към предварително проучване на положението на въпросната личност, за да се убеди, че нито относимите международни актове, нито приложимото национално законодателство не са в конфликт с изпълнението на решението за експулсиране.

След осъществяването на изпълнителната мярка изпълняващата държава-членка уведомява за това издалата решението държава-членка.

Член 7

Държавите-членки взаимно се компенсират за евентуално настъпили финансови дисбаланси в резултат на прилагането на настоящата директива, когато експулсирането не може да се осъществи за сметка на въпросния/ите гражданин/и на трета страна.

За да позволи прилагането на настоящия член, Съветът ще приеме по предложение на Комисията преди 2 декември 2002 г. подходящи критерии и практически мерки. Тези критерии и практически мерки ще се прилагат също така и по отношение на изпълнението на член 24 от Конвенцията от Шенген.

Член 8

1. Държавите-членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 2 декември 2002 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

Член 9

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 10

Адресати на настоящата директива са държавите-членки, в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 28 май 2001 година.

За Съвета
Председател
T. BODSTRÖM
